

Dosarul nr. 2ra-884/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: A. Ojoga

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhanaci

ÎNCHEIERE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Leonid Colei,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată avocatul
Serghei Cebotari în numele și interesele lui Roman Nicolaev împotriva lui Leonid
Colei cu privire la repararea prejudiciului cauzat în rezultatul infracțiunii și
compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 17 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 30 septembrie 2019, avocatul Serghei Cebotari, acționând în numele și
interesele lui Roman Nicolaev, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui
Leonid Colei, prin care a solicitat încasarea sumei de 196 130 de lei cu titlu de
prejudiciu material cauzat în rezultatul comiterii infracțiunii și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că, la 21
septembrie 2012 ora 12:50, în mun. Chișinău, pe bd. Dacia, a avut loc accidentul
rutier în care a fost implicat autovehiculul de marca BMW, modelul X5, n/î xxxxx,
ce aparține cu drept de proprietate lui Roman Nicolaev, autovehiculul de marca
Dacia, modelul Logan, n/î xxxxx, condus de către Victor Cozac, ce aparține cu drept
de proprietate SRL „Juris Brio”, autovehiculul de marca Dacia, modelul Logan, n/î
xxxxx, condus de către Iosifii Edard, ce aparține cu drept de proprietate SRL
„Moldconstruct Market” și autovehiculul de marca Mercedes, modelul 311CD, n/î
xxxxx, ce aparține cu drept de proprietate lui Petru Pozdircă.

A indicat că, acest accident a fost provocat de conducătorul autovehiculului de
marca BMW, modelul X5, n/î xxxxx, Colei Leonid, care a dobândit autovehiculul
prin răpire.

În rezultatul acestui accident au fost deteriorate toate cele patru autovehicule,
iar conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2017 din 4 octombrie
2012, costul reparației de restabilire integrală a automobilului de marca BMW,
modelul X5, n/î xxxxx, caroseria nr. xxxxx, deteriorat în accidentul rutier din 21

septembrie 2012, constituie suma de 196 130 de lei, respectiv a parvenit răspunderea delictuală a persoanei ce a cauzat prejudiciul proprietarului bunului, în speță a parvenit răspunderea infractorului – Colei Leonid, care a răpit mijlocul de transport și a comis accidentul rutier.

A invocat că în temeiul acestor obligații delictuale, Leonid Colei este ținut să repare prejudiciul în valoare de 196 130 de lei, iar temeiul răspunderii delictuale a pârâtului rezidă în decizia din 30 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, dosarul penal nr.1a-434/16, de condamnare a lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) din Codul penal, răpirea mijlocului de transport și decizia din 2 august 2017 a Curții Supreme de Justiție, dosarul penal nr.1ra-1145/17, de declarare a inadmisibilității recursului ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel, de condamnare a lui Leonid Colei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) din Codul penal, răpirea mijlocului de transport.

A menționat că prin decizia din 30 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, dosarul penal nr.1a-434/16, de condamnare a lui Leonid Colei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) din Codul penal, răpirea mijlocului de transport, acțiunea civilă a reclamantului a fost admisă de principiu, urmând ca instanța de drept civil să se expună asupra cuantumului acesteia.

Prin hotărârea din 16 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la Leonid Colei în beneficiul lui Roman Nicolaev suma de 196 130 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

S-a încasat de la Leonid Colei la bugetul de stat, taxa de stat în mărime de 5 883,90 de lei și cheltuielile suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei în mărime de 13,90 de lei.

La 8 iulie 2020, Leonid Colei, a declarat apel împotriva hotărârii din 16 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a acesteia, cu pronunțarea unei noi soluții de respingere integrală a acțiuni.

Prin decizia din 17 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Leonid Colei și s-a menținut hotărârea din 16 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea compensării prejudiciului material cauzat reclamantului, victimă a infracțiunii, de către pârâtul Leonid Colei, persoana care a fost recunoscută vinovată de comiterea acestei infracțiuni.

În sensul dat, a reținut că instanța de fond corect a stabilit că, prin decizia din 30 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău nr.1a-434/16, Leonid Colei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) din Codul penal, acțiunea civilă înaintată de reclamantul Roman Nicolaev față de Leonid Colei fiind admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă, astfel, instanța de fond just a conchis că, în lipsa dovezii achitării unor sume în acest sens, urmează să fie dispusă spre încasarea de la Leonid Colei în beneficiul lui Roman Nicolaev a sumei de 196 130 de lei, cu titlu de prejudiciu material, mărimea acestuia fiind stabilită în baza raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2017 din 4 octombrie 2012.

Totodată, a menționat că alte probe și contraargumente precum că valoarea prejudiciului ar fi mai mic, de către partea pârâtă/apelantă, nu au fost prezentate.

La 8 aprilie 2021, prin intermediul poștei (f.d.141), Leonid Colei a declarat recurs împotriva deciziei din 17 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând să fie admis recursul, casată integral decizia și hotărârea, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea și compensarea de către intimat a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și ilegală, fiind pasibilă de casare în baza temeiurilor prevăzute la art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Totodată, recurentul consideră că instanțele de judecată instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate nu au luat în considerare toate argumentele reprezentantului acestuia, ce au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că decizia integrală a instanței de apel a fost expedită recurentului, prin intermediul poștei, la 18 martie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 8 aprilie 2021, în termen

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului cererea de recurs la 28 aprilie 2021, informându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Însă până la data examinării admisibilității cererii de recurs, Roman Nicolaev nu a depus referință, prin care să-și exprime poziția.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Leonid Colei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Leonid Colei.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari